

TURUN BRIDGEKERHON LEHTI

NUMERO 2

Turun bridgekerhon johtokunta vuonna 2002

Puheenjohtaja Markku Kanerva, gsm: 050-344 1416, s-posti: markku.kanerva@utu.fi
Sihteeri Kati Sandström, gsm: 040-526 5611, s-posti: ksandstr@abo.fi
Muut jäsenet Mikko Nieminen, gsm: 0500-863 774,
s-posti: mikko.nieminen@turkuamk.fi
Marja-Liisa Frey, puh: 244 4790, työ: 333 7225
Oula Wichmann
Varajäsenet Pasi Lehmus, Jorma Saari
Tilintarkastajat Timo Arppe, Olli Manni

Turun bridgekerhon lehti, päätoimittaja

Annu Laukkanen, gsm: 050-511 1226, s-posti: annu.laukkanen@netti.fi

Sisältö

Päätoimittajan alkusanat.....	3
Viktor Mollon bridgekerho.....	4
Valttikiristys Mikko Nieminen.....	8
Katastrofi.....	9
Bridgeristeily 17.3.2002.....	10
Miten pärjätä bridgessä paremmin Lea Seesteli	12
Rueful Rabbit -slammi	13
Turkulaiset bridgekilpailuissa alkuvuonna 2002.....	14
Syksyn 2001 kerhokilpailujen tuloksia	15
Turkuliiga - tulokset 2001 - 2002	17
Kesän 2002 Bridgeohjelma	19
Logokilpailu	Takasivu

Päätoimittajan alkusanat

Alkuvuonna Turussa järjestettiin bridgen alkeiskurssi, johon osallistui vain 7 kurssilaista, mikä osoittaa tosi vähäistä kiinnostusta ja on yllättävää, sillä onhan bridge yksi mielenkiintoisimmista, haastavimmista, monipuolisimmista ja innostavimmista korttipeleistä, mitä maailmalta löytyy. Bridgekurssin mainonnassa käytettiin ilmoituksia, joita kiinnitettiin koulujen, oppilaitosten, kauppojen, ravintoloiden yms. ilmoitustauluille sekä kerholaisten henkilökohtaista mainontaa. Tällainen ilmoittelu on mitä ilmeisimmin tehotonta ja jokseenkin turhaa. Vuoden 1998 alkeiskurssille, jolle allekirjoittanutkin osallistui, osallistui hyvinkin 24 innostunutta, mutta silloin mainontaan panostettiin lehti-ilmoituksin, radiohaastatteluin ja mainoksin. Liian kallista, kuului valituksia. Mutta se toi tulosta. Näistäkin 24 kurssille osallistujasta noin 6 on jatkanut pelaamista kerholla ja/tai kilpailuissa. Miksi vain 6?

Bridge on melko pieni harrastus Suomessa, vaikka bridgen harrastaminen ainakaan kerhotasolla ja kotipeleissä ei ole ainakaan kallista: pelikorttien hinta ja kerhojen pelimaksut eivät juuri päätä huimaa. Miksi siis bridge ei tunnu kiinnostavan? Johtuuko kiinnostuksen puute ennakkoluuloista (korttipeli on syntiä tai jos ei ole syntiä niin bridgeä on vaikea oppia), pelin tuntemattomuudesta Suomessa vai peliä paremmin hallitsevien ylimielisyydestä. Usein kerhollakin aloittelevan, uuden pelaajan on melko vaikea löytää partnereita, eivätkä ne “hyvät” juuri tarjoudu auttamaan pelaamalla aloittelevien pelaajien kanssa. Alkuinnostus voi hyvinkin laantua eikä kerhollekaan enää sitten viitsi tulla, kun ei oikein tunnu pääsevän sisään “piireihin” ja jatkuva viimeiseksi sijoittuminen kerhokilpailuissakin voi lannistaa. Vain sitkeimmät sissit jatkavat - ja sitkeydellä sitä tulostakin alkaa ehkä vähitellen tulla.

Olisi ensiarvoisen tärkeää saada uusia innokkaita harrastajia pelin piiriin ja jatkuva säännöllinen kurssitoiminta on mielestäni yksi tärkeä mutta ei ainoa ratkaisu tähän. Turun bridgekerholla ei ainakaan ole mielestäni missään nimessä varaa näivettää kerhotoimintaa muutamaaan vanhaan ukkoon tai tanttaan. Toinen tärkeä tekijä on saada uusien, innokkaiden pelaajien kiinnostus säilymään. Siinä mielestäni auttaisi, jos useammat kerhon vakio pelaajat suostuisivat pelaamaan aloittelevienkin kanssa ja neuvoisivat heitä rakentavasti. Kerhopelithän ovat usein opiskelutilanteita muutenkin (uusia järjestelmiä testataan ja uusia pareja kokeillaan). Tai uudet pelaajat voisivat aluksi pelata omassa sarjassaan normaaleina peli-iltoina, niin kynnys tulla mukaan ei ehkä olisi niin suuri. Uusien pelaajien on saatava tuntemaan olonsa tervetulleiksi ja uusia pelaajia Suomen bridge, Turku mukaan lukien, tarvitsee.

Sen lisäksi että bridge on mielenkiintoista, haastavaa, monipuolista ja innostavaa, se voi ja sen pitäisi olla myös hauskaa. Ohessa Hesarin bridgepalstalta löytämäni tarina (tosin ehkä itse pelitilanteessa ei ollut niin hauskaa...):

Merkinannot ovat bridgessä ensiarvoisen tärkeitä. Useimmiten on tärkeintä, että molemmat puolustajat “puhuvat samaa kieltä” eli tietävät, ilmoittaako pieni kortti voimaa tässä värissä vai kiel-tääkö se sen. Erehdyksiä sattuu silti huipputasollakin. Eräässä 1980-luvun EM-turnauksessa itä-länsi puolusti yhtä sangia. Jossakin vaiheessa itä sakasi patakakkosen, joka heidän systemissään kielsi patavoiman. Tästä huolimatta länsi pelasi välittömästi pataa päästyään kiinni. Se olikin ainoa jatko, jolla peli meni kotiin. Kun kortit oli pantu briikkaan, itä pyysi anteeksi partneriltaan, jolloin länsi kysyi: “Miksi?” “No kun minulla ei ollut yhtään kakkosta pienempää pataa”, kuului sarkastinen vastaus.

Annu Laukkanen

Victor Mollon bridgekerho

Tutustuimme Victor Mollon bridgekerhon humoristisiin henkilöhahmoihin, etenkin kerhon toiseen tähtihahmoon - Rueful Rabbitiin - Turun bridgekerhon lehden ensimmäisessä numerossa. Nyt esittely jatkuu ja tutustumme Griffin-kerhon toiseen merkittävään hahmoon Hideous Hogiin. Ensin esitellään lyhyesti tarinassa esiintyvät henkilöhahmot, (joista osa on jo tuttuja) ja lopuksi muita Griffin-kerhon pelaajia.

Hideous Hog, H.H

Mollon rehevä luomus H.H janoaa pelejä joissa on korkeat panokset ja ravintoa, jossa on paljon kaloreita. Kerhon paras pelaaja, omaperäinen nero, joka ei tahdo ymmärtää, miksi hän on niin aliarvos-tettu.

Rueful Rabbit, R.R

Rueful Rabbit on satumaisen onnekas. Muut luokittelivat hänet planeetan surkeimmaksi pelaajaksi... kunnes tapasivat Toucanin. R.R kykenee harvoin pelaamaan oikeaa korttia ennen viimeistä tikkiä, mutta hänen suojelusenkelinsä - epäilemättä alansa paras - pelastaa hänet kerta toisensa jälkeen. Aina kun R.R. päätyy ääliömäiseen peliin, suojelusenkeli muuntaa sen mestaripeliksi.

Papa

Jos Papalta puuttuukin onnea, hän korvaa sen loistokkaalla tekniikalla eikä ujostelee myöntää sitä. Ylivoimainen ja tarkka tek-nikko, joka antaa vääriä pituusmerkinan-

toja vaikka singletonilla ja toivoo jonakin päivänä voivansa kehittää merkinantoja renonssilla. Hänen toinen kunnianhimonsa on saada muut griffiniläiset vakuuttuneeksi, että Hideous Hog on kerhon toiseksi paras pelaaja.

Karapet

Karapet Djoulikyan, vapaa armenialainen, on epäonnekkain kuolevainen, koska hän veikkasi tuhat sekeliä Goljatin puolesta. Mikään ei horjuta hänen lannistumatonta haluaan hävitä, eikä mikään tyhjennä huonetta nopeammin kuin hänen kovanonnan tarinansa.

Muita hahmoja kerhossa ovat **T.T, Timothy Toucan**, joka pyytelee anteeksi jokaista tekemäänsä virhettä ennen kuin edes tekee sen. Hän ei myöskään koskaan jätä tilaisuutta käyttämättä onnitella partnereitaan, kun he onnistuvat sellaisissa pelinvientihienouksissa, jotka ovat hänen kykyjensä ulottumattomissa kuten mas-kaaminen.

W.W., jo varhain nuoruudessaan eläkkeelle siirtynyt kirjanpitäjä **Walter Walrus**, uskoo, että kotipeli ilman sääntöjen noudattamista on turmiollinen varkauden muoto.

S.B., biosofismin emeritusprofessori eli **Secretary Bird**, on itse nimittänyt itsensä kerhon tuomariksi, juryksi ja tuomioiden toimeenpanijaksi. Hän uskoo järkkymättä, että: 1) pelin sääntöjen noudattaminen on tärkeämpää kuin itse peli. 2) Tuomari Jeffries oli nynny.

C.C., Colin Corgin kyky saada huonommat pelaajat tuntemaan itsensä täysiksi nolliksi on jo mestaritasoa.

Ch.Ch., parantumaton lörppö **Charlie Chimp**, haluaa aina keskustella kaikista muista käsistä paitsi siitä, jota ollaan pelaamassa. (*Pekka O... toimittajan huomautus*)

O.O., Oscar Owl, on Griffin-kerhon kunnioitettava seniorikibitseri. Nuoret kibitserit tulevat joukolla kaukaakin oppimaan ammattiaan hänen tiukan katseensa valvonnassa. Jos hänellä olisi myös aikaa pelata, hän olisi päässyt epäilemättä mestaritasolle.

P.P., Peregrine Penguin on Oscarin vastakohta ja juuri P.P:n valvonnassa Walter Walrusista tuli pelaaja, joka hän on. Siitä huolimatta Peregrine on aina kunnioitettu vierailija Griffin-kerholla.

M.M., Molly Mule, yksi naisten Mermaids-kerhon tähdistä, oli ensimmäinen vahvemman sukupuolen edustaja, joka vieraili säännöllisesti Griffin-kerholla. Molly säteilee hyvää tahtoa koko ihmiskuntaa kohtaan, miessukukuntaa lukuun ottamatta.

D.D., Dolly Doven hillityt tavat ja pehmeä viekoitteleva tapa kahdentaa vastustajat täyteen peliin on tehnyt hänestä läntisen pallonpuoliskon halutuimman vastustajan. Yhdeksänä peräkkäisenä vuonna hänet äänestettiin Mermaid-kerhon lupaavimmaksi tulokkaaksi.

Prologi

Kun valot syttyvät Griffinin bridgekerholla, ilmansuunnat heräävät eloon. Veri virtaa kiihkeästi suonissa, kun pohjoinen ja etelä, itä ja länsi valmistautuvat taisteluun, jossa ei armoa anella eikä sitä anneta.

Bridge viehättää ihmisiä, koska se on niin inhimillistä, sillä ei vain kunkin pelaajan nerokkuus ja taidot vaan myös virheet ja heikkoudet tulevat esiin peittelemättä, ja peli on kuin elämä itse: täynnä ala- ja ylämäkiä, epäonnea ja joskus myös onnekkaita (tai taidokkaita) menestyksen hetkiä.

Aivan kuten dramaattiset henkilöahmot ovat todellisesta elämästä, niin ovat myös tilanteet, joihin he Griffin-kerholla joutuvat. Jos osa tilanteista näyttääkin keksityiltä, se johtuu siitä, että totuus on usein tarua ihmeellisempää ja bridge on usein vielä näitä kumpaakin ihmeellisempää.

“Elämä on todellista, elämä on vakavaa” ja niin on myös bridge. Mutta pitääkö sen olla myös tosikkomaista tai tylsää? Ei tietenkään.

Sen todistavat Griffin-kerhon peli-illat ja hauskat jaot. Lue esimerkki seuraavasta.

Tapaamme Hideous Hogin

Vierailin Griffin-klubilla toista kertaa ja tulin ajoissa, koska halusin seurata kuuluisan Hideous Hogin peliä. Hän oli yksi kerhon arvostetuimmista ja pelätyimmistä pelaajista.

“Tässä pitäisi olla hyvä kibitsointi-paikka”, selvitti Oscar, kerhon seniorikibitseri ja osoitti tuolia Hogin takana.

Kun istuuduin, näin edessäni lyhyen paksun niskan ja kiillotetun kaljun päälleen. Se sopi täydellisesti huolellisesti ajeltuihin kasvovedellä pestyihin kiiltäviin poskiin.

Seuraavaksi näkökenttäni ilmestyi ulkonevan ja voimakkaan leuan ääriviivat sekä suuri vaativa koura. Punaiset sukat, viininpunainen solmio ja roosa paita vahvistivat yhdessä syvän punakan olemuksen kanssa taistelunhaluista, mutta eloisaa persoonallisuutta. Näin edessäni jonkun, joka uskoi itseensä täydellisesti ja joka ei sietänyt hölmöjä - eikä paljon ketään muutakaan. Tässä Griffín-kerhon tähtiesiintyjässä oli jotakin äärimmäisen voimakasta ja jotakin hieman pelottavaa.

Pahaenteinen tarjoussarja

Hog jakoi ja avasi seuraavalla kädellä yhdellä ristillä:

♠ Q963
♥ 752
♦ AKQ
♣ AQ6

Hänen vasemmalla puolellaan istuva Karapet passasi ja Rabbit, Hogin partneri, invitoi kahdella padalla. Papa passasi ja Hog nosti kolmeen pataan.

Karapet nosti murheellisesti kulmiaan. Papa näytti nololta. Oscar kallisteli pölmäistä päätään puolelta toiselle ja kuis-kasi minulle: "Tämä on hyvin epätavallista." Näytin ilmeisesti hyvin hämmentyneeltä, sillä hän jatkoi nopeasti: "Yhden ristin avaus on rutiiniavaus. Se varmistaa, ettei partneri pääse pelaamaan ja on aivan normaalia. Mutta että

Hog tukee partnerin väriä, se on ennenkuulumatonta. Tässä on nyt jotain outoa."

Koko tarjoussarja oli seuraava:

Etelä	Pohjoinen
<i>H.H</i>	<i>R.R</i>
1 ♣	2 ♠
3 ♠	4 ♣
4 ♦	4 ♥
6 NT	

ja kaikki neljä kättä:

<i>R.R</i>								
♠ AJ42								
♥ AK								
♦ T43								
♣ KJT8								
<i>Karapet</i>		<i>Papa</i>						
♠ KT875	<table border="1"> <tr> <td>N</td> <td></td> </tr> <tr> <td>W</td> <td>E</td> </tr> <tr> <td></td> <td>S</td> </tr> </table>	N		W	E		S	♠ -
N								
W	E							
	S							
♥ JT6		♥ Q9843						
♦ 765		♦ J982						
♣ 97		♣ 5432						
	<i>H.H</i>							
	♠ Q963							
	♥ 752							
	♦ AKQ							
	♣ AQ6							

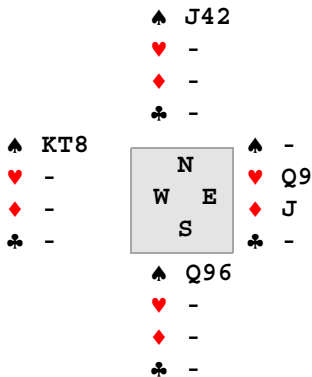
Länsi, Karapet aloitti herttasotilaalla. Hogin täytyi olla helpottunut nähtyään pöydän.

Kolme tikkiä padassa riitti saamaan slammin kotiin, joten kaiken piti olla helppoa. Jotta kuningassingleton ei saisi tikkiä, Hog pelasi toiseen tikkiin pataassaan. Kun Papa renotti, Hog epäilemättä onnitteli itseään tervetulleesta huonosta onnesta, sillä näytti siltä, että täysin asiallinen 6 padan sitoumus olisi kaatunut syntiseen 5-0-valttijakaumaan. Oli tapahtunut jo

kaksi virhettä, mutta häntä ei syytettäisi siitä - ei ainakaan, jos hän saa pelin kotiin.

Hog jatkoi pelaamalla tikkikorttinsa. Armenialaisen piti sakata jotakin kahdelle ristille. Yksi pata piti säästää, mutta seuraava sakaus oli jo hankala. Jos hän sakaisi toisen padan, Hog luovuttaisi yhden patatikin ja pöydän patakakkosesta kasvaisi tikkikortti. Kohtalokkaasti hän sakasi hertan, jolloin H.H pelasi herttakuninkaan ja jatkoi padalla käden patarouvalle ja lännen kuninkaalle ja Karapet oli kiinni.

Kun toinen hertta oli pelattu, tilanne oli seuraava:

Pahuuden voimat

Alistuneena ja apeana armenialainen kääntyi puoleeni: “Näytit hämmennyneeltä, mutta se johtuu tietenkin siitä, että olet tulokas. Asiaa tunteville oli selvää, että heti kun Hog oli korottanut partnerinsa väriä, loppusitoumus tulisi olemaan 6 sangia. Mikä muu se voisi olla? Tietenkään Hog ei sallinut Rabbitin pelata kättä. Jos hän siis korotti patatarjousta, hän aikoi tarjota myöhemmin sangia, hinnalla millä hyvänsä. Jos hän ottaisi riskin, että R.R tarjoaisi täyspelin ennen häntä, se todistaisi että H.H aikoi itse tarjota slammin.”

Kärsivän näköisenä armenialainen jatkoi: “Eikö vastustajani hyvässä onnessa ole jotain käsittämätöntä? Oikea sitoumus on kuusi pataa. Padat ovatkin 5-0 ja jotenkin he onnistuvat tarjoamaan 6 sangia. Miksi? Miten?

Ääntään madaltaen hän kysyi: "Tiedätkö mitä minulle tapahtui viime torstaina?" Ennen kuin ehdin avata suuni, uudet kortit oli jaettu.

Jatkuu seuraavassa numerossa.

Hämäläispari oli ulkomailla kilpailemassa. Heidän systeeminsä ei ollut kovin kehittynyt, mutta sen verran oltiin sovittu, että 4C on ässäkysely paitsi jos se on kilpaileva inviittitarjous ristipelissä. Pian tuli jako, jossa sarja alkoi:

Itä	Länsi
1S	2C
3C	

Nyt länsi halusi kysyä ässiä mutta pelkäsi että jos hän tarjoaisi 4C, niin itä tulkitsisi sen inviitiksi ja passaisi. Koska 50-luvulla ei ollut vielä käytössä tarjouslaatikoita, länsi ratkaisi ongelman tyylikkäästi ja tarjosi: f o u r n o c l u b s.

Valttikiristys

Tiistain peli-illassa Koulussa 15.1.2002 esiintyi mielenkiintoinen jako:

♠ xx	♠ KQJxxxx
♥ QJxxxx	♥ xxx
♦ Kxx	♦ xxx
♣ Jx	♣ -
	♠ Axx
	♥ AKTx
	♦ AJx
	♣ AKx

Tarjoussarjan avasi etelä 2 ♣, johon läntenä tarjosin 2 ♥. Pohjoisena istunut Pekka tarjosi 3 ♣ ja itänä ollut Pentti I. 4 ♠. Etelä tarjosi 6 ♣, johon kahden passin jälkeen Pentti tarjosi edullisissa vyöhykkeissä 6 ♥. Etelä kahdensi, johon passini jälkeen Pekka urheasti tarjosi vielä 7 ♣. Etelä joutui siis pelinviejäksi seitsemään ristiin.

Lähdin herttarouvalle, mikä oli virhe. Patalähtö katkaisisi yhteydet. Herttalähdöllä peli on pelattavissa kotiin ns. valttikiristyksellä. Tällöin tekniikka on se, että valtti pelataan **yhä vaille loppuun** toisin kuin tavallisessa kiristyksessä, jossa "pitkä maa" vedetään pohjaan asti. Nyt kun kiristetään pelaajaa, joka on "takana", täytyy käyttää muita keinoja. Yhden uhkakortin tulee olla kuitenkin kiristettävän takana. Tässä tapauksessa se on ruuturuuva.

Kun on pelattu siis risti yhtä vaille loppuun ja on sakattu alla olevan kaavion mukaisesti eli ruutuässä singeliksi ja tul- laan pataässällä pelinviejän eli etelän käteen, niin syntyy seuraava neljän kortin lopputilanne:

♠ -	♠ Yh-
♥ Jx	♥ den-
♦ Kx	♦ teke-
♣ -	♣ vää
	♠ -
	♥ ATx
	♦ A
	♣ -

Kuten nähdään, on länsi sakannut hertta- kuvansa doppeliksi. Nyt kun etelä on siis tullut käteensä pataässällään, hän voi ottaa herttaässän ja varastaa hertan ja tulla sitten ruutuässällä hakemaan kasva- neen hertan. Jos taas länsi olisi sakannut ruutukuninkansa singeliksi, niin ruu- tuässä pudottaa kuninkaan ja herttaässälle menee toinen pieni ruutu ja herttavarkau- della pääsee hakemaan kasvaneen ruutu- rouvan. Jako oli tyypillinen valttikiristys, jos sijoittaa ruutukuninkaan lännelle vähintään doppeliksi.

Toinen pelinvientitapa on tietenkin ruutu- leikkaus, jota pelinviejä pelipöydässä tällä kertaa yritti ja peliin tuli pieti.

Suoritetussa pelitavassa on parasta ottaa pataässä heti sekä varastaa yksi pata pöy- tään ja vetää valtit loppuun asti ja yrittää itää vastaan pata-ruutu-kiristystä siltä

varalta, että lännellä on ruutukuningas singelinä. Pelatut padat on tällöin laskettava tarkasti, että huomaa onko oma patahakku viimeinen pelissä oleva patakortti. Jos ei ole ja itä tunnustaa pelattuun ruutuun pienellä ruudulla, niin hänellä on todennäköisesti viimeinen patakortti eikä hänellä tällöin ole ruutukuningasta, joten "toppaus" ruudussa on nyt ainoa mahdollisuus. Ruutu- ja herttasakauksetkin on tietysti hyvä laskea tarkasti.

Mikko Nieminen

Katastrofi

Seuraava jako on ehdolla historian suurkein peli -palkinnon saajaksi.

Jakaja: Pohjoinen, ei kukaan vaarassa

♠	T74				
♥	52				
♦	--				
♣	QJ976542				
♠	QJ93			♠	A52
♥	AKJT3			♥	87
♦	QJ75			♦	AT642
♣	--			♣	KT3
♠	K86				
♥	Q964				
♦	K983				
♣	A8				

Länsi	Pohjoinen	Itä	Etelä
--	3NT	pass	pass
4 ♣	pass	5 ♣	5 ♦
Dbl	Rdbl	pass	pass
pass			

Tarjoussarjaa pitäneen hieman selittää. Pohjoisen 3 NT:n avaus tarkoitti neljän tason ehkäisyä jommassakummassa alavärisissä. Itä (Maggie Shenkin) passasi ja myös etelä passasi. Länsi (Michelle Sellyn) tarjosi 4 ristiä ilmoittaakseen ylävärit, mutta Maggie nostikin 5 ristiin, koska ei tajunnut, mitä 4 ristin tarjous tarkoitti.

Etelä oli vakuuttunut, että hänen partnerillaan oli ruutuväri 3 NT:n avauksessa. Niinpä hän uhrautui tarjoamaan 5 ruutua. Lännelle tarjous sopi hyvin, länsi kahdensi ja pohjoinen teki nykyään jo sukupuuttoon kuolleen "machovastakahdennuksen", jonka tarkoitus oli saada vastustajat jatkamaan tarjoussarjaa.

Lopputulokset oli 9 pientä ja 4600 pistettä itä-länsiparille (2300 x 2). Tästä tuli 24 imppiä, kun toisessa pöydässä itä-länsi pelasi rauhallisesti 5 ruutua ja sai kokoon 11 tikkiä. (Kummallisesti kumpikin puoli pelasi viittä ruutua). Kun savu pelipöydästä oli hälventynyt ja tilanne rauhoittunut, esiin nousi kysymys: Onko tämä ennätys? Kukaan ei ollut varma. Pääsetkö ylittämään tämän tuloksen? Uskallatko edes tunnustaa?

(Lähde: OKBridge Today, helmikuu 17, 2001.)

Bridgeristeily M/S Amorella 17.3.2002

Perinteinen bridgeristeily järjestettiin jälleen kerran Amorellalla 17.3.2002. Mukana oli tällä kertaa ilmeisesti hieman epäedullisesta ajankohdasta johtuen “vain” neljä pöytää pelaajia, mutta se ei menoa haitannut. Pelit olivat hauskoja ja välillä kummallisia, ja partnerit odottamattomia, sillä Kati oli järjestänyt parit valmiiksi. Aika kului siivillä ja pelien lisäksi ehti vielä hyvin viiniostoksille. Kiitos Katille järjestelyistä.

Tällä kertaa pelattiin ensin parikilpailu ja sen jälkeen joukkuekilpailu arvotuina joukkuein. (Tehtävä: missä Jari luuraa...)

Yleiskuva pelikabinetista. Parikilpailu meneillään.

Tiukkaa keskittymistä. Neljä vakavaa (keskittynyttä?) pelaajaa: Pekka, Jari, Anneli ja Marci. Vaikea peli vai puolustus?

Jälkipeliä: Tarjoan hyvin, pelaan hyvin, mutta kortit eivät osuneet tähän peliin. Kerta kaikkiaan loistava ja hyvä peli, mutta väärät kortit. Miten tämä voi olla mahdollista.

Parikilpailun voittajat: Kati ja Matti

Parikilpailun 2: Markku ja Mikko

Joukkuekilpailun voittajat: Pirre, Matti, Mikko ja Riitta.

Miten pärjätä bridgessä paremmin

Bridgessä kehittyminen vaatii pitkäjänteistä työtä ja paljon kärsivällisyyttä. Se unohtuu helposti, kun valtava voitontahto valtaa mielen ja pettymys on suuri, jos ei pärjääkään. Voitontahtoa tarvitaan, mutta siitä saatava energia pitäisi kanavoida työntekoon ja ennen kaikkea käyttää sitä parantamaan keskittymistä.

Joka peli-ilta kuulee kiihtyneitä väitteilyjä, virheiden harmittelua sekä itsensä ja partnerin moittimista. Tuskinpa me kuitenkaan tulemme pelaamaan siksi, että haluaisimme tuntea olevamme huonoja, kokeaksemme epäonnistumisia ja ollaksemme huonolla tuulella. Päinvastoin haluamme onnistua ja voittaa. Mikä valtava haaste ja rajattomat mahdollisuudet ovatkaan ulottuvillamme. Miksi tuhлата energiaa murehtimiseen ja turhautua, kun voi asennoitua toisin. Järjen kanssa ajateltuna saamme pelaamisesta enemmän positiivisia kokemuksia.

Jokainen meistä osallistuu bridgekilpailuun niillä taidoilla, joita olemme aikaisemmin hankkineet. Tärkein tavoitteemme tulee olla tehdä parhaamme ja pyrkiä käyttämään hankkimamme taidot täysimääräisesti hyväksemme. Enempää emme voi tehdä. Muodosta itsellesi selkeä kuva siitä, mitä pelistä osaat. Sen kuvan kanssa pelaat ja pyrit välttämään virheitä osaamiseesi kuuluvissa asioissa. Älä vaadi itseltäsi liikaa. Keskity kulloinkin käsillä olevaan jakoon. Luota itseesi ja omaan osaamiseesi. Onnistumisen iloa on tarjolla lähes joka jaossa, aina kun olet suoriutunut hyvin niistä asioista, jotka

osaat. Silloin bridge on paljon hauskem-paa. Eli tunne oma osaamisesi, pyri onnistumaan omien taitojesi puitteissa ja ole siitä tyytyväinen. Muut ovat ehkä pelanneet kauemmin, mutta se ei vähennä oman suoritukseksi arvoa sinulle.

Pelkkä asennoituminen ei ehkä vielä tuo niitä voittoja, työtäkin pelin parantamiseksi on tehtävä. Taustamateriaalina käyttämässäni luvussa kirjasta *At the Table* Bob Hamman kehottaa käyttämään energiaa tärkeisiin asioihin. Tärkeitä asioita ovat perusasiat, sillä suurin osa pelissä tehtävistä ratkaisuista kuuluu niihin. Monimutkaisia systeemejä tai konventioita ei tarvita, hyvä peli riittää kilpailumenestykseen. Mitä pitäisi tehdä?

Anna itsellesi aikaa todella sisäistää ja omaksua perusasiat. Pyri arvioimaan kätesi pelivoima juuri siinä tilanteessa ja jaossa, jota pelaat. Yritä hahmottaa kokonaisuutta sen avulla, mitä tarjoukset ovat luvanneet, miten voima on sijoittunut eri käsiin ja miten maat ovat niissä jakautuneet. Kehittymällä näissä asioissa pääset vähitellen irti pelkistä pisteistä ja ulko-aopituista säännöistä, jotka ovat vain apuvälineitä jaon analysoinnissa. Silloin siirryt mekaanisesta ohjeiden noudattamisesta pelin ymmärtämiseen ja teet ratkaisusi paljon vankemmalta pohjalta. Pääset toteuttamaan luovuuttasi ja ns. ongelmajaoista tulee mielenkiintoisia haasteita. Ja tulokset paranevat varmasti.

Järkevä, positiivinen asenne ja perusasioiden sisäistäminen auttaa eteenpäin. Tärkeintä tulosten saavuttamisessa on kuitenkin keskittyminen, sitä Hammankin erityisesti korostaa. Kaikille meistä on tuttu sellainen tilanne, jossa pohties-

samme mikä edellisessä jaossa meni väärin teemme seuraavassa jaossa uuden virheen. Mikähän meni väärin? Älä käytä energiaa menneisiin vaan keskity ja anna partnerisikin keskittyä seuraavaan jakoon, ja muista nauttia pelistä!

Lea Seesteli

Rueful Rabbit -slammi

Rueful Rabbitin ovat tavanneet kaikki bridgenpelaajat. Hän vierailee jokaisessa kerhossa ja kilpailuissa aina silloin tällöin. Rueful Rabbit -tarjoussarjoilla ja jaoilla on ainakin seuraavat tunnusmerkit: Tarjoussarjassa tapahtuu väärinkäsityksiä, joiden johdosta päädytään väärään sitoumukseen, lähtökortti on pahin mahdollinen, mutta lopulta katastrofilta näytäneestä tilanteesta päädytään onnekkaiden sattumusten ja/tai vastustajien lipsahdusten vuoksi hyvään lopputulokseen, joka on yleensä lähes jakamaton topi. Rueful Rabbit vieraili ainakin keran Turun loppiaiskisoissa 2002.

Jako 29 GP-kisa 5.1.2002

♠ AKJ5		
♥ AJT7		
♦ 32		
♣ K32		
♠ Q392		♠ T83
♥ KQ86		♥ 94
♦ KT4		♦ 96
♣ QJ5		♣ T98764
♠ 764		
♥ 532		
♦ AQJ875		
♣ A		

Tarjoussarja oli seuraava:

Länsi	Pohjoinen	Itä	Etelä
--	1NT	pass	4 ♣
pass	5 ♠	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

Minulla oli hyvä tasainen 3-2-4-4-käsi, joten avasin 1 NT. Partnerilta tuli pöytään 4 ristiä. Mietin vähän aikaa ja olin ylpeä kun muistin. Tarjous oli Gerber! Hyvin lyhyen peliurani aikana tarjousjärjestelmäämme oli aina kuulunut Gerber, mutta vielä sitä ei ollut tullut pelipöydässä vastaan. Nyt minun piti siis vastata, kuinka monta ässää minulla oli. Mietin tarkasti, kuinka jatko meni: 5 ruutua, ei yhtään tai neljä ässää; 5 herttaa, 1 yksi ässä; 5 pataa, kaksi ässää ja 5 NT, kolme ässää. Kuten lukijat huomannevat, en ajatellut tarkkaan, koska ässiä yleensä kysytään viiden tasolla. Kun vastasin kyselyyn 5 pataa (kaksi ässää), vastustajat minun suureksi hämmästykseni kysivät partnerilta, mitä tuo 5 pataa tarkoittaa? Olin ihmeissäni, sillä sehän on selvä vastaus Gerber-kyselyyn, kunnes kauhukseni huomasin, että olisinhan voinut vastata kyselyyn neljän tasollakin! Partneri ei voinut muuta kuin nostaa pelin kuuteen ruutuun.

Vastustaja lähti herttakuninkaalla, joka on tarkkaan ottaen ainoa varma lähtö, jolla peliin tulee pieti, koska ruutuleikkaus ei onnistu ja herttajakolla pelissä on pieti. Helppoa ja hyvä lähtökortti. Seuraavaksi pelinviejä pelasi ristiässän, meni patakuninkaalla pöytään, pelasi ristikuninkaan, jolle sakasi kädestä padan. Sen jälkeen pelinviejä leikkasi ruudun sotilaalla lännen kuninkaalle. Länsi jatkoi hetken mietittyään ristillä! Vastustaja ei ilmeisesti halunnut jatkaa herttarouvalle, etteivät

pöydän hertat kasvaisi tikkikorteiksi ja oli syytä epäillä, että pelinviejällä oli kuitenkin lyhyt hertta. Ristijatko kupataan ja sen jälkeen peli menee kotiin, koska pataleikkaus onnistuu ja padat ovat tasan.

Normaalijaossa näin onnekkiaan ristijatkon jälkeen ainakin pata olisi ollut vinossa tai pataleikkaus olisi epäonnistunut, mutta Rueful Rabbit -jaossa sekin istui 3-3 ja sen viimeisen herttamenevän sai sakattua kasvaneelle padalle ja peli liivahti kotiin.

Oikea peli oli tietenkin viisi ruutua, mutta nyt viimeinenkin Rueful Rabbit -kriteeri täyttyi, sillä jako oli lähes jakamaton toppi. Vain yksi toinen pari oli saanut 6 ruutua kotiin.

Turkulaiset bridgekilpailuissa alkuvuonna 2002

Kilpailukausi käynnistyi perinteisesti Turun loppiaiskisoilla 3.1. - 6.1.2002, jossa turkulaismenestys oli erinomainen. IMP-parikilpailun voitti **Pentti Immonen - Mikko Nieminen**, toisena **Lasse Bergroth - Kurt Erik Häggblom** ja kolmantena **Veijo Lösönen - Markku Ruuskanen**.

Mixed-parikilpailussa **Seppo Laine** sijoittui toiseksi Raija Koistisen kanssa ja **Mikko Nieminen** kolmanneksi Sari Kulmalan kanssa. **Lea Seestelä - Martti Mäkelä** olivat 6. sijalla. GP-parikilpailuissa **Markku Kanerva - Martti Mäkelä** sijoituivat sijaluvulle 3. Paras B-pari (alle 5 mestaripistettä) oli **Annu Laukkanen - Jorma Saari** sijaluvulla 34 (64 paria). Joukkuekilpailuissa **Jukka Mattila** oli mukana voittajajoukkueessa,

jossa pelasivat lisäksi Kauko Koistinen, Clas Nyberg ja Mika Salomaa.

Helmikuun 9. Tampereella järjestettiin ristimerkkikilpailu, johon voi osallistua pelaaja, jolla on alle yksi mestaripiste. Kilpailuun osallistui 15 mestaripistee-töntä paria, joista kaksi paria oli Turusta. **Tuomas Tamminen - Henri Virtanen** olivat sijaluvulla 6. ja **Annu Laukkanen - Jorma Saari** 8.

Laitilassa 8.3 **Lea Seestelä** voitti mixed-parikilpailun Vesa Paasivirran kanssa ja **Jukka Mattila** oli 3. parinaan Sari Kulmala. **Armi ja Kari Koistinen** olivat sijaluvulla 4. MP-parikilpailun voittivat **Kati Sandström - Markku Kanerva**, 3. sijalla oli **Lauri Kurki - Martti Mäkelä** oli ja 4. sijalla **Jaakko Grundström - Seppo Laine**.

Jyväskylän pääsiäisbridgeen osallistui Turusta Kati Sandström, Markku Kanerva, Annu Laukkanen, Pekka Ojanen, Mikko Nieminen ja Jukka Mattila. Turkulaisten paras sijoitus oli **Jukka Mattilan** toinen sija GP-parikilpailussa Pekka Vihtilän kanssa. Mixed-parikilpailussa turkulaisista paras oli **Mikko Nieminen** Sari Kulmalan kanssa. Sijoitus oli 4. Muuten ei oikein sujunut.

Maajoukkuekatsauksessa 2.-3.3 maajoukkuepaikan lunasti **Jukka Mattila** sijoittumalla toiseksi Pekka Vihtilän kanssa.

Toijalan mixed-parikilpailussa 6.4 **Martti Mäkelä** sijoittui toiseksi Sari Kulmalan kanssa. Paras ”aito” turkulaispari oli **Annu Laukkanen - Pekka Ojanen**, joka punnersi neljänneksi (kun saatiin lahjoja, kuuluu selityks).

B55:n -järjestämässä GP-parikilpailuissa 20.4 EM-edustajaksi valittu **Jukka Mat-tila** oli toinen Pekka Vihtilän kanssa.

Rauman Helakisoissa 8. - 11.5 oli runsas turkulaisedustus ja menestyskin oli erinomainen: Keskiviikon IMP-parikilpailussa paras turkulaishenkilö oli **Markku Kanerva - Martti Mäkelä** 3. sijallaan. Helatorstain sessionbarometri-parikilpailun voitti **Kati Sandström - Markku Kanerva**. Toiseksi sijoittui **Jukka Mat-tila** Markku Pekkisen kanssa. Joukkuekilpailun voitti Mäkelän joukkue, johon kuului: **Markku M. Mäkelä, Markku Pekkinen, Lauri Kurki ja Martti Mäkelä**. Perjantain mixed-parikilpailun voitti **Minna Bäckman ja Jaakko Grundström**. GP-parikilpailun voitti **Jukka Mattila - Pekka Vihtilä**. Toiseksi sijoittui **Markku Kanerva - Lauri Kurki**. Bridgeareenalla 25.5. **Lea Seestelä** voitti Markku Pekkisen kanssa Tapiolan Trikki ry:n järjestämän mixed-parikilpailun.

Syksyn 2001 kerhokilpailujen tuloksia

Parikilpailu 6.9.2001 (11 paria)

1. Matti Jokinen - Esa Reuna, 137	63.4%
2. Mikko Nieminen - Pentti Immonen, 131	60.6%
3. Lea Seestelä - Martti Mäkelä, 122	56.5%

Parikilpailu 13.9.2001 (14 paria)

1. Markku Hemminki - J. Kauppinen, 173	60.1%
2. Pentti Immonen - Mikko Nieminen, 169	58.7%
3. Lauri Kurki - Markku Kanerva, 1685	58.3%
4. Jari Böling - Tuomas Paavilainen, 167	58.0%
5. Armi Koistinen - Kari Koistinen, 159	55.2%

Parikilpailu 27.9.2001 (12 paria)

1. Armi Koistinen - Kari Koistinen, 177	65.5%
2. Timo Arppe - Markku Kanerva, 160	59.3%
3. Pekka Ojanen - Matti Jokinen, 158	58.5%

4. Matti Salminen - Tauno Lehtonen, 141	52.2%
4. Lea Seestelä - Jaakko Grundström, 141	52.2%

Parikilpailu 4.10.2001 (15 paria)

1. Pekka Ojanen - Martti Mäkelä, 189	60.7%
2. Erkki Partanen - Veikko Taalas, 187	60.0%
3. Annu Laukkanen - Jorma Saari, 184	59.1%
4. Kati Sandström - Jouko Hakala, 179	57.4%
5. Armi Koistinen - Kari Koistinen, 169	54.3%

Kerhokarsinta 18.10.2001 (12 paria)

1. Kati Sandström - Markku Kanerva, 179	66.3%
2. Harri Härmä - Kari Koistinen, 157	58.1%
3. Jukka Mattila - Martti Mäkelä, 152	56.3%
4. Mikko Nieminen - Pentti Immonen, 148	54.8%
5. Lauri Kurki - Pasi Lehmus, 134	49.6%

Parikilpailu 25.10.2001 (16 paria)

1. Mikko Nieminen - Lauri Kurki, 238	65.4%
2. Jussi Kantele - Martti Mäkelä, 226	62.1%
3. Timo Arppe - Markku Kanerva, 225	61.8%
4. Timo Linnossuo - M. Ruuskanen, 216	59.3%
5. Tauno Lehtonen - Matti Salminen, 215	59.1%

Parikilpailu 1.11.2001 (13 paria)

1. Armi Koistinen - Luka Milovanov, 150	62.7%
2. Kati Sandström - Martti Mäkelä, 144	60.0%
3. Markku Kanerva - Timo Arppe, 141	59.1%
4. Lea Seestelä - Lauri Kurki, 140	58.6%
5. Mikko Nieminen - Jouko Hakala, 123	51.4%

Parikilpailu 8.11.2001 (12 paria)

1. Lea Seestelä - Martti Mäkelä, 164	60.7%
2. Marja-Liisa Frey - Juhani Karvinen, 154	57.0%
3. Kristina Fagerlund - J. Grundström, 152	56.3%
4. Markku Kanerva - Lauri Kurki, 151	55.9%
4. Matti Salminen - Tauno Lehtonen, 151	55.9%

Parikilpailu 15.11.2001 (12 paria)

1. Lea Seestelä - Martti Mäkelä, 161	59.7%
2. Lauri Kurki - Kristina Fagerlund, 154	57.2%
3. Harri Härmä - Luka Milanov, 151	56.0%
4. Oula Wichmann - Pekka Ojanen, 145	53.6%
5. Matti Jokinen - Esa Reuna, 144	53.3%

Parikilpailu 20.12.2001 (10 paria)

1. Martti Mäkelä - Markku Kanerva, 123	64.1%
2. Matti Salminen - Tauno Lehtonen, 112	58.3%
Matti Jokinen - Esa Reuna, 112	58.3%

Henkilökohtainen kilpailu 27.12.2001

Pelaaja	Pisteet	%
Markku Kanerva	492	68,33
Reijo Sillanpää	436	60,55
Juhani Karvinen	436	60,55
Juhani Laine	410	56,94
Kristina Fagerlund	410	56,94
Kari Koistinen	406	56,38
Timo Arppe	404	56,11
Seppo Laine	404	56,11
Tauno Lehtonen	404	56,11
Juha Tamminen	400	55,55
Matti Salminen	398	55,27
Esa Reuna	396	55,00
Martti Mäkelä	388	53,88
Alpo Häärä	380	52,77
Olli A. Manni	372	51,66
Mikko Nieminen	370	51,38
Jari Böling	364	50,55
Luka Milanov	350	48,61
Jaakko Grundström	340	47,22
Pekka Ojanen	338	46,94
Pentti Peltonen	336	46,66
Heikki Kaisti	332	46,11
Oula Wichmann	328	45,55
Kati Sandström	324	45,00
Hellevi Virtanen	322	44,72
Veijo Lösönen	320	44,44
Marja-Liisa Frey	306	42,50
Annu Laukkanen	290	40,27
Jorma Saari	284	39,44
Tauno Ekfors	272	37,77
Matti Jokinen	258	35,83
Markku Ruuskanen	250	34,72

Kausikilpailujen lopputulokset

ÅBK, Syksy 2001

Immonen Pentti	61,5
Mäkelä Martti	60

Kurki Lauri	60
Kanerva Markku	52,5
Nieminen Mikko	48
Koistinen Armi	43,5
Koistinen Kari	43,5
Lehmus Pasi	43
Sandström Kati	39,5
Hemminki Markku	39
Salminen Matti	38
Häggbloom Kurt-Erik	36,5
Hyytinen Heikki	36
Wichmann Oula	34
Fagerlund Kristina	33,5
Blomqvist Sune	33,5

TBK, Syksy 2001

Mäkelä Martti	129
Kanerva Markku	105
Kurki Lauri	83
Sandström Kati	78
Nieminen Mikko	74
Koistinen Armi	62
Ojanen Pekka	58
Koistinen Kari	57
Jokinen Matti	55
Arppe Timo	52
Lehtonen Tauno	49
Salminen Matti	49
Grundström Jaakko	46
Seestelä Lea	45
Milanov Luka	39
Immonen Pentti	37
Reuna Esa	37
Frey Marja-Liisa	34
Saari Jorma	33
Härmä Harri	32
Laukkanen Annu	32

Turkuliiga 2001 - 2002**Tulokset****I-Divisioona**

Kirjaimet pelaajan nimen perässä viittaa-
vat hänen ns. vahvuusluokkaansa kolmen
viime vuoden ja koko peliuran aikana
kertyneiden mestaripisteiden mukaan.

Yli 125 mestaripistettä	A
25 - 125	B
5 - 25	C
1 - 5	D
Alle 1	E

Joukkue **Loppupisteet****Helsingforsvägen** **136**

Lasse Bergroth (A)
Raimo Raunto (A)
Kurt-Erik Häggblom (B)
Timo Linnossuo (B)
Markku Ruuskanen (B)

Vahakabinetti **127**

Seppo Laine (A)
Matti Mäkelä (A)
Jukka Mattila (A)
Markku M. Mäkelä (A)
Lauri Kurki (B)

Optiplan **117**

Mikko Nieminen (A)
Pentti Immonen (A)
Kristina Fagerlund (A)
Matti Leino (A)
Jorma Sipilä (A)

Palvelutalo **117**

Olli Manni (A)
Kari Koistinen (A)
Armi Koistinen (A)
Veijo Lösönen (A)

Albå **100**

Oula Wichmann (C)
Jari Böling (C)
Juha Tamminen (C)
Pertti Partanen (B)

Uskela **96**

Jarmo Laakso (B)
Juhani Laine (A)
Jari Laakso (D)
Arvo Priimägi (B)
Ossi Laakso (B)
Kari Kanerva (C)

Vesikoski **86**

Matti Salminen (B)
Juhani Kauppinen (C)
Seppo Roitto (B)
Tauno Lehtonen (B)
Markku Hemminki (D)

Abacus **59**

Jyrki Lahtonen (C)
Ari Renvall (C)
Matti Rönkä (C)
Henri Virtanen (D)

Joukkue	II-Divisioona Loppupisteet	Kupittaa	138
Portin Pamaus	189	Marja-Liisa Frey (B) Jaakko Grundström (B) Matti Jokinen (C) Esa Reuna (C) Hellevi Virtanen (E)	
Pasi Lehmus (C) Heikki Hyytinen (D) Pirjo Marela (C) Asko Suoranta (C) Minna Bäckman (D)		Pargaslaget	120
Team Soave	164	Siv Granberg (E) S-O Andersson (E) Harry Henriksson (E) Göran Lax (E) Timo Nurminen (D)	
Markku Kanerva (A) Timo Arppe (B) Jukka Moilanen (A) Kalervo Aro (B) Jussi Kantele (A) Hannu Sokka (A)		Tunarit	117
Ö-laget	162	Reijo Kangasniemi (C) Matti Kankaanpää (D) Harri Laakso (C) Heikki Ketomaa (C) Jarmo Järnala (D) Tuomo Väisänen (D)	
Börje Salonen (D) Birger Salonen (C) Johan Johansson (E) Veli-Pekka Luukka (E) Harry Vuorinen (E) Kurt Ekholm (D)		Top of nothing	114
Wärtsilä	156	Annu Laukkanen (D) Tuomas Paavilainen (C) Pekka Ojanen (C) Pentti Peltonen (E)	
Juhani Autio (E) Rauno Rosnell (E) Esko Sinisalo (E) Olavi Nurmela (E) Erkki Partanen (C) Pentti Pihakoivu (E) Erkki Hannula (E)		Nimetön	82
Kyhmyjoutsen	146	Jorma Saari (E) Riitta Niemelä (E) Tuomas Tamminen (E) Luka Milanov (E) Harri Härmä (E)	
Jorma Vapaa (C) Riitta-Liisa Mäkelä (C) Timo Mäkelä (C) Anil Nijhawan (D) Ensio Lehtinen (B)		Sekalaiset	50
		Anneli Wichmann (E) Mika Myrskylä (E) Veli-Martti Salo (E) Tuomo Virtanen (E)	

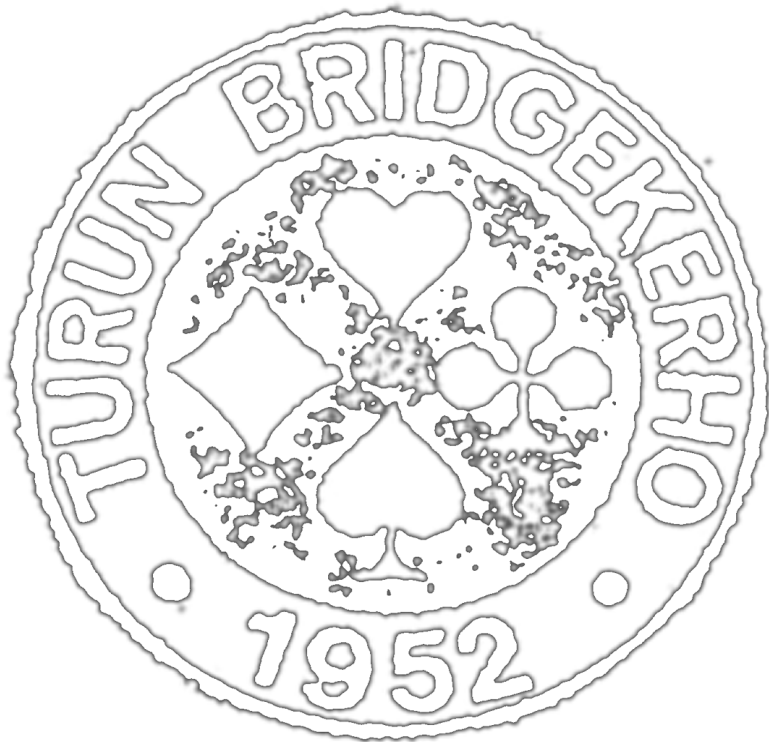
Kesän 2002 Bridgeohjelma

Kesätiistaisin pelataan Palvelutalolla parikilpailu, ellei muuta mainita.

4.6	KEVÄTJUHLA , Individuelli
6.6	Joukkuekilpailu
13.6	IMP-cross
20.6	Joukkuekilpailu
27.6	Parikilpailu
4.7	Ei pelejä
11.7	Individuelli
18.7	Joukkuekilpailu
23.7 ja 25.7	Ei pelejä. Hankoviikko
1.8.	IMP-cross
8.8	Parikilpailu
15.8	Board-a-match
22.8	Individuelli
29.8	Joukkuekilpailu

Syksyllä pelataan joka kuukauden ensimmäinen torstai IMP-cross (jos se ei ole liigailta tms.) Liigatorstait ilmoitetaan myöhemmin.

Suunnittele Turun BK:lle uusi logo.

Turun bridgekerho on täyttänyt kunnioitettavat 50 vuotta. 50 vuotta ei tarkoita, että pitäisi jäädä paikalleen menneitä muistellen vaan luoda katse tulevaisuuteen ja uusiin haasteisiin. Niistä yksi on suunnitella Turun bridgekerholle uusi logo. Kuva on vapaa, kunhan se jollakin tavalla kuvaa Turun bridgekerhoa. Lähetä ehdotuksesi joko Markku Kanervalle: **markku.kanerva@utu.fi** tai Annu Laukkaselle: **annu.laukkanen@netti.fi**. Voittajaehdokkaalle on luvassa palkinto.